

นิพนธ์ต้นฉบับ (Original article)

บริหารและการจัดการกีฬา (Sports Management)

EXERCISE ATTITUDE AND SPORTS MEDIA EXPOSURE BEHAVIOR OF HIGH SCHOOL STUDENTS IN VIENTIANE , LAO PEOPLE DEMOCRATIC REPUBLIC

Sithonh THAMMAVONG, Sakchai PITAKWONG, Dhammananthika JAENGSAWANG, Yongyut SANPRASIT,
FACULTY OF SPORT SCIENCE, BURAPHA UNIVERSITY: Saen Sook Sub-District,
Mueng District Chonburi 20131

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) to examine exercise attitude and sports media exposure behavior of high school students in Vientiane with sports media exposure. (2) to compare the attitudes toward exercise and the behaviors of high school students in Vientiane classified by their personality with sports media exposure. (3) to examine the relations between the attitudes toward exercise and the behaviors of high school students in Vientiane with sports media exposure.

The findings revealed that (1) high school students in *Vientiane* Capital had the attitudes toward exercise at a high level; their behaviors to expose sports medias via television, radio and internet were at an average level; while the level of students received information on sports via newspaper was low. (2) high school students who were different gender had different attitudes toward exercise with statistically significant different level of 0.05; and their behaviors to expose sports medias between television and internet were different with statistically significant different level of 0.05; high school students who are different in grades of studies had the same attitudes toward exercise, but their behaviors to expose to newspaper were statistically significant with different level of 0.05. And (3) the relations between the attitudes toward exercise and the behaviors of high school students' sports media exposure was at low level.

(Journal of Sports Science and Technology 2015; 15(2); 189-199)

Key words: Attitude, Exercise, Exposure, Sports Media

นิพนธ์ต้นฉบับ (Original article)

บริหารและการจัดการกีฬา (Sports Management)

เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในนครหลวงเวียงจันทน์

สีทน ธรรมวงศ์, ศักดิ์ชาย พัทธวงษ์, ธรรมนันท์กา แจ่มสว่าง, ยงยุทธ แสนประสิทธิ์.

คณะวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการออกกำลังกาย และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาตามลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียง จันทน์ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกาย และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียง จันทน์

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีเจตคติต่อการออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก และมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ วิทยู และอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับน้อย 2) นักเรียนมีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีชั้นปีต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน แต่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ

(Journal of Sports Science and Technology 2015; 15(2); 189-199)

คำสำคัญ : เจตคติ, การออกกำลังกาย, พฤติกรรมการเปิดรับ, สื่อด้านกีฬา

บทนำ

กีฬาในประเทศไทยสาธารถรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มีการขยายตัวอย่างกว้างขวางรวมทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท กีฬาได้เป็นส่วนประกอบในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และแก้ไขปัญหาในสังคม และพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ นอกจากนี้ กีฬายังได้มีการเชื่อมโยงกับนานาชาติ ทำให้ยกระดับบทบาทของประเทศลาวสูงขึ้นในระดับภูมิภาคและสากล สามารถอธิบายได้ว่า กีฬามีบทบาทต่อสังคมอย่างกว้างขวางและกระจายไปทั่วทุกเขต ทุกองค์การ นอกจากนี้ยังเป็นผลสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของประชาชนลาวทั่วประเทศ ซึ่งเป็นผลสำเร็จในวาระครบรอบ 47 ปี แห่งการกีฬา สาธารถรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีความสามารถจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาระดับอาเซียนเป็นครั้งแรกของประวัติศาสตร์ เช่น งานมหกรรมซีเกมส์ครั้งที่ 25 เมื่อปี 2009 และงานมหกรรมกีฬา มหาวิทยาลัยอาเซียนครั้งที่ 16 เมื่อปี 2012 เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา, 2001-2020) ซึ่งจากข้อมูลสะท้อนให้เห็นว่าการกีฬาเริ่มมีบทบาทและมีความสำคัญมากขึ้นในประเทศไทยสาธารถรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ปัจจุบันสาธารถรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความเข้าใจและใส่ใจในการดูแลสุขภาพมากขึ้นดังที่กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลและรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา และกีฬาภายในประเทศได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาแห่งชาติขึ้นโดยมีจุดประสงค์ให้วงการกีฬาของประเทศ ได้มีการพัฒนาและก้าวหน้าขึ้นอย่างมีคุณภาพ มีการรอบและทิศทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการกีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและศักยภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา พร้อมด้วยคุณลักษณะประจำตัวที่มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์สังคมให้เป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีระเบียบวินัย เอื้ออาทรและสมานฉันท์ ซึ่งประชาชนทุกกลุ่มมีความเสมอภาคและมีโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งจะเปิดรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประชาคมโลก อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติที่ยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา, 2001-2020) ซึ่งแนวทางการดำเนินงานพลศึกษา และกีฬา ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในแผนยุทธศาสตร์การศึกษา และกีฬา 20 ปี ที่กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา สาธารถรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาการศึกษา และกีฬา ให้เป็นระบบและมีเนื้อหาครอบคลุมซึ่งมีทั้งหมด 5 ด้าน ดังนี้ 1) คุณสมบัติศึกษา 2) ปัญญาศึกษา 3) ศิลปศึกษา 4) พลศึกษา 5) แรงงานศึกษา และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การศึกษาและกีฬาดังกล่าว รัฐบาลได้นำองค์การจัดตั้งกีฬารวมตัวกันขึ้นเป็นกระทรวงศึกษา และกีฬา ตามดำรัสเลขที่ 282/นย, เมื่อวันที่ 7 กันยายน ปี 2011 ว่าด้วยการแต่งตั้ง และการเคลื่อนไหวของกระทรวงศึกษา และกีฬา โดยมีแผนที่จะพัฒนาสื่อสารมวลชนทางด้านกีฬาของกระทรวงศึกษา และกีฬา ให้มีตัวแทนสื่อมวลชนทางกีฬาประจำอยู่ทั่วทุกจังหวัด เพื่อที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาแต่ละจังหวัดแล้วส่งมายังศูนย์โฆษณาข่าวสารเพื่อจะได้มีการนำเสนอข้อมูลเผยแพร่ไปทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางกีฬาไปทั่วประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา, 2001 : 17) จึงถือได้ว่าการสื่อสารมวลชนได้เข้ามามีบทบาทหลักในการกระตุ้นให้เกิดกระแสความสนใจในด้านกีฬาในประเทศไทยสาธารถรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จากงานวิจัยของคูฟ้า สุขเกษม (2544, หน้า 51) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันสื่อมวลชนได้เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลอย่างยิ่งต่อสังคม เนื่องจากเครือข่ายการสื่อสารที่ทันสมัยทำให้สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ สามารถเข้าถึงประชาชนได้เป็นอย่างดี จากการที่สื่อมวลชนทางการกีฬามีบทบาทในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการกีฬามากขึ้น ทำให้ทั้งภาครัฐและประชาชนเกิดความสนใจและส่งผลให้เกิดการดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการกีฬาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง

กีฬา ซีเกมส์ อาเซียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ ได้มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างมากมาย จึงกล่าวได้ว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาได้รับความสนใจอย่างมาก ส่งผลให้เกิดความต้องการในการเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน กีฬากายในประเทศมากขึ้น ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาของประเทศจำเป็นต้องตื่นตัวและนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ จากสื่อมวลชนมาเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งประกอบการกำหนดแนวทางแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ (ค.ศ. 2013-2020) โดยใน กระบวนการของการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพนั้นมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องอาศัยช่องทางการสื่อสารและทำให้ ผู้รับสารเกิดความสนใจจะเปิดรับสื่อ

พฤติกรรม的开รับสื่อ เป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ความ ต้องการข่าวสาร จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อบุคคลนั้นต้องการข้อมูลในการตัดสินใจหรือไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้น ข่าวสารยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เปิดรับมีความทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ ชาร์ลส์ เค. อัทกิน (Charles k. Atkin, 1973:208) ได้กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมาก ย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมเป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย (ชนกพร รัชชเจริญโรจน์. 2554) ปัจจุบัน การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อทางกีฬาในกลุ่มเยาวชนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาของบุคคล และ การศึกษาในโรงเรียนทำให้นักเรียนได้รู้ข่าวสารทางกีฬามากขึ้นและรู้เท่าทันในข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย เพื่อที่จะหัน มาสนใจกีฬาเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นยังได้นำความรู้ความสามารถ และทักษะการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายไปปฏิบัติให้ เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เพราะกีฬานั้นเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้เยาวชน มีพัฒนาการที่ดีทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ เพื่อสามารถเผชิญต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างรวดเร็วนั้น ควรให้นักเรียนนักศึกษาได้มีการ ออกกำลังกาย จะช่วยพัฒนาความแข็งแรงทางร่างกายและจิตใจ ความอดทน อดกลั้น ความมีน้ำใจนักกีฬาและ ความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และที่สำคัญที่สุด คือการออกกำลังกาย นำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาในทั่ว ประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อูมาวัลย์ จันทะแก้ว.(2547) ที่พบว่า การเปิดรับสื่อของเยาวชนมีความนิยมจำนวน มากและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของเยาวชนก็สามารถเข้าถึงสื่อได้เป็นอย่างดี

จึงเห็นได้ว่า พฤติกรรม的开รับสื่อของนักเรียนนักศึกษา จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะสามารถรับรู้ ข้อมูลข่าวสารทางด้านกีฬาจากสื่อต่าง ๆ เพื่อที่จะนำไปพัฒนาดตนเองให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดี และมีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ คูกีฬาเป็น มีคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา สามารถนำทักษะการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อสุขภาพ และห่างไกลสิ่งเสพติดรวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรม的开รับสื่อทางด้านกีฬาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชายและเพศหญิงในนครหลวงเวียงจันทน์ โดยทำการศึกษาในกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ เพื่อจะทราบได้ว่านักเรียนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตมีการเปิดรับข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด และมีความสามารถ นำความรู้จากการเปิดรับสื่อทางด้านกีฬา เพื่อไปใช้ในการ เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และการออกกำลังกายหรือไม่ นอกจากนั้นยังจะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อ การพัฒนาเด็กและเยาวชนอันเป็นอนาคตของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาตามลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาและเจตคติต่อการออกกำลังกายเพื่อนำไปใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม
2. ขอบเขตด้านประชากร เป็น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ทั้งหญิงและชาย จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 โรงเรียน มีจำนวน 6,997 คน (แผนกศึกษาธิการและกีฬานครหลวงเวียงจันทน์, 2013)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ทั้งหญิงและชาย จำนวน 365 คน ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multistage Sampling) แต่เพื่อป้องกันการได้รับข้อมูลไม่ครบหรือขาดความสมบูรณ์ผู้วิจัยเลยทำการเก็บจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็น 400 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2557

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ทั้งเพศหญิงและเพศชาย จำนวน 9 โรงเรียน จำนวน 6,997 คน คำนวณจากสูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างใน ธีรวุฒิ เอกะกุล 2543) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 365 คน แต่เพื่อป้องกันการได้รับข้อมูลไม่ครบหรือขาดความสมบูรณ์ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็น 400 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นชั้นภูมิโดยใช้โรงเรียนเป็นตัวแบ่งและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนในแต่ละชั้นภูมิ และแบ่งกลุ่มตัวอย่างย่อยในแต่ละโรงเรียนโดยใช้ชั้นปีเป็นตัวแบ่งด้วยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิให้ใกล้เคียงกัน
2. ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละห้องเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยจับฉลากเลือกห้องและสุ่มเลือกนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งประกอบไปด้วย คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ตอนที่ 3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อทางด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์โดยผ่านทางสื่อ โทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ระหว่างวันที่ 6 ตุลาคม ถึง 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลผลข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) แจกแจงตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างต่อจากนั้นเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Different (LSD) หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาโดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา	$\bar{X}$	S.D	ระดับการเปิดรับสื่อ
1. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์	3.92	1.522	ปานกลาง
2. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากวิทยุ	3.02	1.303	ปานกลาง
3. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากหนังสือพิมพ์	2.77	1.102	น้อย
4. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากอินเทอร์เน็ต	3.75	1.635	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.92$, SD. = 1.522) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุกระจายเสียงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$, SD. = 1.303) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.75$, SD. = 1.635) และกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาในระดับน้อย คือ สื่อหนังสือพิมพ์ ($\bar{X} = 2.77$, SD. = 1.102)

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตนครหลวงเวียงจันทน์

ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา	โทรทัศน์	วิทยุ	หนังสือพิมพ์	อินเทอร์เน็ต	เจตคติต่อการออกกำลังกาย
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์	.367**	.256**	.322**	.147**	
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่อวิทยุ		.323**	.322**	.095	
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่อหนังสือพิมพ์			.260**	.113*	
พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่ออินเทอร์เน็ต				.048	
เจตคติต่อการออกกำลังกาย					

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายเชิงบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา พบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = .147$ และ $r = .113$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลงานวิจัยเรื่องเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. เจตคติต่อการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ จากผลการวิเคราะห์โดยรวมพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีเจตคติต่อการออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับน้อย

2. เพศกับเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายแตกต่างกัน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ไม่แตกต่างกัน

3. ชั้นปีกับเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน และพฤติกรรมการเปิดรับ

สื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีระดับชั้นแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์พบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับต่ำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต

อภิปรายผล

จากการศึกษางานวิจัยเรื่อง เจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1.นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการออกกำลังกายแตกต่างกัน โดยในกลุ่มนักเรียนเพศชายจะมีค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการออกกำลังกายสูงกว่ากลุ่มนักเรียนเพศหญิง และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ทั้งนี้ ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553) ได้อธิบายไว้ว่า ชายวัยรุ่นชอบการเล่นซึ่งหมายรวมถึงการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ที่มีความผาดโผน ตื่นเต้น ใช้พลังกำลังมากๆ หึงชอบการเล่นที่ไม่หักโหมรุนแรงมากและอยู่ในกรอบระเบียบมากกว่าชาย ประกอบกับความสนใจที่สำคัญบางประการของวัยรุ่นตอนปลายมีปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการที่กำหนดความสนใจของวัยรุ่นตอนปลายได้แก่สภาพแวดล้อมและเพศ วัยรุ่นชายจึงเลือกการพักผ่อนหย่อนใจที่สร้างความพอใจให้แก่เขามากที่สุด ส่วนการพักผ่อนหย่อนใจของวัยรุ่นหญิงจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น โดยความสนใจทางการพักผ่อนส่วนใหญ่ได้แก่ เกมสกีใช้ความคิด นอกจากนี้ยังสนใจศึกษาโลกที่กว้างขวางขึ้นไป มีงานอดิเรกซึ่งมักจะเป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์ ปวีณา แจ่มประจักษ์. (2557) ด้วยความแตกต่างกันในเรื่องของความสนใจในกิจกรรมที่ต่างกันจึงส่งผลถึงเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะวดี ยาโน (2552) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า อินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่มีการเปิดรับมากที่สุดและเปิดรับเป็นอันดับหนึ่ง

2.นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ มีชั้นปีต่างกัน มีเจตคติต่อการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ มีชั้นปีต่างกัน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากหนังสือพิมพ์มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 15 – 19 ปี หากจำแนกตามทฤษฎีทางจิตวิทยาพัฒนาการของวัยรุ่นก็จะมีทั้งเด็กในช่วงวัยรุ่นตอนต้น (12-14 ปี) วัยรุ่นตอนกลาง (14-18 ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (18-21 ปี) ปวีณา แจ่มประจักษ์. (2557) ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวนี้ส่งผลต่อความสนใจในการทำกิจกรรมแตกต่างกันเล็กน้อย โดยวัยรุ่นตอนต้น เป็นช่วงของการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ทำให้วัยรุ่นมีความสนใจในรูปร่างของตนเอง วัยรุ่นตอนกลาง เป็นช่วงที่วัยรุ่นผ่านการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมาแล้วระยะหนึ่ง ทำให้วัยรุ่นรู้สึกวิตกกังวลกับการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างน้อยลงและมุ่งความสนใจเพื่อค้นหาเอกลักษณ์ของตน วัยรุ่นจึงต้องการความเป็นอิสระ อยากทดลองทำสิ่งต่างๆ ด้วย

ตนเอง ต้องการเปลี่ยนตัวของตัวเอง นอกนี้ยังเริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนเพศตรงข้ามด้วย และวัยรุ่นตอนปลาย เป็นระยะวัยรุ่นช่วงสุดท้ายก่อนเข้าสู่ผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้มากขึ้น สามารถควบคุมอารมณ์ได้มากขึ้น วัยรุ่นจะเริ่มสนใจอย่างจริงจังเกี่ยวกับการเตรียมตัวประกอบอาชีพ การเปลี่ยนระดับการศึกษาและเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาในสาขาอาชีพต่างๆ ที่ตนเองมีความถนัด ตลอดจนการแสวงหาอุดมการณ์ปรัชญาชีวิต ซึ่งเป็นที่มาของการสร้างจุดมุ่งหมายของชีวิตและการค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553) ซึ่งความสนใจที่แตกต่างกันนี้ จึงส่งผลให้พฤติกรรมในบางเรื่องของเด็กวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนปลายมีความแตกต่างกันออกไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์มิตร โพธิ์กลาง. (2544) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระหว่างชั้นปีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีทัศนคติต่อการออกกำลังกาย พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามการศึกษาของมิชเชล (Mitchell. 1993: 209-238) ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลว่าเป็นไปได้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะเจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นเดียวกับการศึกษาที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีเจตคติต่อการออกกำลังกายในลักษณะของ สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) คือการเลียนแบบนั่นเอง

3. เจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์อยู่ในระดับต่ำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากวิทยุ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ เนื่องมาจากช่องทาง ปริมาณ และจำนวนของสื่อในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวยังมีน้อย (<http://www.thairath.co.th>) จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านกีฬาได้ อย่างเพียงพอ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านกีฬาจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ตก็มีอย่างจำกัด จากผลการศึกษาโดยรวมข้างต้นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนได้เปิดรับข้อมูลข่าวสารด้านกีฬาในปริมาณที่น้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กาญจนา แก้วเทพ (2554:155) ได้กล่าวว่า การสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ที่เน้นหนักในตัวแปรเรื่องลักษณะการเร้าความสนใจ (appeals) โครงสร้างของข่าวสาร (message structure) และสิ่งเร้าแบบต่าง ๆ ยิ่งกว่านั้นในขณะนั้นยังมีความเชื่อว่า ทัศนคติและพฤติกรรมนั้นเป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด (หมายความว่า ถ้าทัศนคติเปลี่ยนไป พฤติกรรมก็จะเปลี่ยนตามไปด้วย) และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2555:133) ที่กล่าวว่า นอกจากนั้นยังมีกระบวนการอื่นทางจิตวิทยาเกิดขึ้นในขณะสื่อสารกันพร้อมกันไปด้วย ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมเกิดได้ง่ายกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่น แคลปเปอร์ (Klapper. 1991) ที่ว่า สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ได้รับความนิยม เพราะสามารถเผยแพร่ข่าวสารไปยังผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกันสร้างความประทับใจและสร้างภาพพจน์สินค้าได้ดี เพราะมีทั้งภาพและเสียง สามารถดึงดูดความสนใจและมีความถี่ในการเข้าถึงผู้รับสาร ว่าบุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ตามความสนใจและความต้องการของตน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยถึงเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นโรงเรียนควรดูแล ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าถึงสื่อด้านกีฬาให้มากขึ้นโดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ยังเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมน้อย และยังเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ราคาถูก ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรจะมีนโยบาย สนับสนุนให้เพิ่มปริมาณหนังสือพิมพ์เข้าในโรงเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้เข้าถึงสื่อหนังสือพิมพ์ได้ง่ายขึ้น และรัฐบาลควรมีนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม โดยเฉพาะก็คือ สื่อสารมวลชนควรเพิ่มปริมาณเนื้อหาข่าวสารทางด้านกีฬาเข้าในการเขียนข่าวหรือการรายงานข่าวสารให้มากขึ้น

2. จากการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายของเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย ดังนั้นโรงเรียนควรต้องทำการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์เพศหญิงมีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และกระตุ้นให้มีพฤติกรรมการออกกำลังกายมากขึ้น

3. จากการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการออกกำลังกายของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อจากโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ดังนั้นโรงเรียน และหน่วยงานด้านการศึกษาคควรจะใช้ช่องทางโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ในการกระตุ้นให้เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์เกิดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มนักเรียนในช่วงอายุ 15 – 19 ปี หากมีการวิจัยในอนาคตควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้นโดยการกำหนดช่วงอายุอย่างชัดเจน และควรมีการขยายไปตามภูมิภาคอื่นๆที่ไม่เฉพาะเขตนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อให้ผลการวิจัยครอบคลุมทั้งประเทศ

2. ในการศึกษาเจตคติต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อด้านกีฬาจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติการออกกำลังกาย เช่น ปัจจัยทางสังคม จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ และการเมือง

3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมทางด้านกีฬาให้หลากหลายสื่อมากขึ้น เพราะสื่อแต่ละชนิดมีความโดดเด่นต่างกัน และนำผลที่ได้มาพัฒนาการให้ความรู้ข้อมูลที่ดีแก่เด็กและเยาวชนต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

1. กระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา.แผนยุทธศาสตร์การศึกษา และกีฬา 20 ปี. แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.(2001).
2. กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(2554).
3. กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2544).
4. คู่ฟ้า สุขเกษม. การใช้สื่อมวลชนเพื่อส่งเสริมการกีฬาส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย.(2544).

5. ชนกวร รัชฎ์เจริญโรจน์. ความรู้ความเข้าใจ การเปิดรับสื่อ และทัศนคติต่อบรรจุมันท์แก้วเพื่อสิ่งแวดล้อมของ
ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร,สาขาวิชา การจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.(2554).
6. ปวีณา แจ่มประจักษ์. จิตวิทยาพัฒนาการ. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัย
บูรพา.(2557) .
7. ปิยะวดี ยาโน . เรื่องพฤติกรรม的开รับสื่อของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดเชียงใหม่/ บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.(2552).
8. พงศ์มิตร โพธิ์กลาง. ทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.(2544).
9. ศรีเรือน แก้วกังวาน. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.(2553).
10. สิทธิโชค วรานุสันติกุล. จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น. (2555).
11. อุมาวัลย์ จันทะแก้ว. อิทธิพลของพฤติกรรม的开รับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศ
ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
(2547).
12. ออนไลน์. 2014. สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2557. จากเว็บไซต์ (<http://www.thairath.co.th/content/229824>) Atkin, &
Charles K, Anticipated Communication and Mass Media Informatio Seeking. New York: Free Press.
(1973).
13. Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. Illinois: Free Press. (1991).
14. Krejcie and Morgan, Determining sample size for research activities. Educational and psychological
measurement, (1970). 30, 607-610
15. Mitchell Andrew, Attitude Toward the Advertisement Effects Over Time and in Attitude Change
Situations. In A.A. Mitchell (ed.), Advertising Exposure, Memory and Choice, Hillsdale, N.H.: Lawrence
Erlbaum Associates. (1993).